

Čo nám hovoria rodokmene?

Mt. 1.1 - „Rodokmeň Ježiša Krista, syna Dávidovho, syna Abrahámovho“

Matúš píše evanjelium svojim bratom Židom a preto svoje evanjelium začína rodokmeňom, aby dokázal z ich vlastných Písem, že Ježiš je potomkom kráľa Dávida a praotca Abraháma, teda že je Mesiáš, tak ako bolo predpovedané v SZ. Pre Židov bolo jedným zo znamení „pravosti“ proroka, ak spĺňal rodovú podmienku.

Mt. 1.1 – „Rodokmeň Ježiša Krista, syna Dávidovho, syna Abrahámovho“
V SZ nájdeme na viacerých miestach zaslúbenie o Dávidovom potomkovi. Prorok Nátan hovorí Dávidovi - **2 Sam. 7,12,13** – „Keď uplynie tvoj čas, a ty si ľahneš ku svojim otcom, dám ti potomka, ktorý bude pochádzať z teba, a upevním jeho kráľovstvo. On vystaví dom môjmu menu a upevním jeho kráľovský trón na veky.“ **Žalm 89,4.5.** – „So svojím vyvoleným uzavrel som zmluvu, svojmu sluhovi Dávidovi som prisahal: Naveky upevním tvoje potomstvo, vybudujem tvoj trón z rodu na rod.“ (podobne Žalm 132,11.; Iz 9,6.)

Všetky tieto verše hovoria, že potomok kráľa Dávida bude kráľom a že bude vládnuť na veky.

E.G. Whitová v knihe **Patriarchovia a proroci (575)** píše – „Dávid a jeho rod dostali slávne zaslúbenia, ktoré siahajú do večnosti a ktoré nachádzajú svoje konečné naplnenie v Kristovi.“

Mt. 1.1 – „Rodokmeň Ježiša Krista, syna Dávidovho, syna Abrahámovho“
Abram (Abrahám) dostal počas svojho života viacej zaslúbení, ktoré sa mali naplniť až v ďalekej budúcnosti: **1M 12,3.** – „Žehnať budem tých, čo teba žehnajú, preklájam toho, čo teba zlorečí, a v tebe budú požehnané všetky čelade zeme.“, **1M 18,18.** – „Abrahám sa iste stane veľkým a mocným národom a požehnané budú v ňom všetky národy zeme.“
1M 22,18. – „A v tvojom potomstve požehnané budú všetky národy zeme, pretože si poslušol môj hlas.“

O akom požehnaní hovoria tieto zaslúbenia?

Požehnanie znamenalo už v najstarších dobách v celom Oriente zvláštnu životnú silu, ktorá človeku umožňuje dosiahnuť úspech na svete.

Požehnanie pre Izraelitov znamenalo byť s Hospodinom a v praxi to predstavovalo - mať veľa potomkov, mať veľké stáda dobytky, oviec, bohatú úrodu plodín, pokoj od nepriateľov, od vojen; neplatilo to však vždy a automaticky.

Spomínané požehnanie v SZ dobe Židia chápali tak, že to platilo len pre pravoverných Izraelitov resp. cudzincov, ktorí prijali Mojžišove zákony. Chýbal tu však prvok zo zaslúbenia Abrahámovi „požehnané budú všetky národy zeme“

V NZ dobe toto požehnanie Židia spojili s príchodom Mesiáša, ktorý mal pre nich zabezpečiť nie len materiálny blahobyť, ale predovšetkým nezávislosť od Rimanov. V tomto duchu Židia víтали Ježiša pri vstupe do Jeruzalema:

Lk. 19,38. – „...Požehnaný kráľ, ktorý prichádza v mene Pánovom.“

Mt. 21,9. – „No zástupy... volali: Hosana Synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!“

Bol tu však problém: kým Židia vzťahovali toto požehnanie len na seba, sám Ježiš nie raz naznačil, že neprichádza len pre Židov, ale prináša požehnanie aj pre iné národy... Príklady: Ježiš a Samaritánka; Ježiš a Kananejská žena, Ježiš a rímsky stotník o tom jasne hovoria.

Príchodom a službou Mesiáša sa plne naplnilo prorocko – zaslúbenie dané Abrahámovi o požehnaní pre všetky národy, teda ako pre Židov tak i pre pohanov. Apoštol Pavol píše o tomto požehnaní pre pohanov v liste **Gal. 3,8** – „Keďže sa v Písme predvíдало, že Boh z viery ospravedľňuje pohanov, už Abrahám dostal prísľub: V tebe budú požehnané všetky národy.“ - (podobne aj v liste **Gal. 3,14.**)

Zhrnutie:

Ježiš Kristus, syn Dávida, syn Abraháma svojím príchodom na našu Zem naplňa SZ prorockvá o príchode Mesiáša. Naplňa jedno z prvých zaslúbení dané Abrahámovi od Hospodina, ktoré sa týkalo nie len Izraela, ale všetkých národov na celej zemi. Príchodom Mesiáša sa dostalo milosti – požehnaní každému z nás, bez rozdielu, aký boli naši predkovia. Je to požehnanie pripravené a ponúkané pre každého hriešnika na tejto zemi, je to požehnanie, ktoré je pripravené aj pre teba. Prijmeš ho?